

„Danstereu.“ et halvugentlig Ryheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika, udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danstereu.“ bliver sendt til Subscribers, indtil udrykkelig Oplyselse modtages af Udgiernerne, og at Gælden er betalt, i Overensstemmelse med de forenede Staters Postlove.

Sædejorden. (Sluttet.)

Det var dog særlig Børnene, jeg tænkte paa. Hoor Guds Rige allerede er grundet, som hos os, der har vi jo med Menneskene at gøre lige fra deres spædste Barndom af.

Jesus siger om Børnene, som bragtes til ham, for at han skulde velsigne dem: „Guds Rige hører saadanne til.“ Det var rimeligvis Børn, som stod i Pagtsforhold til Gud.

Men saa vore Børn, som er døbte til Samfund med Gud, „fødte af Vand og Mand“, — kan der ikke siges det samme eller lige saa meget om dem? Jeg tror bestemt, der kan.

Om de Mennesker, der ligner Vejen, siger Jesus: „Naar nogen hører Rigets Ord og forstaaer det ikke, da kommer den onde og riber det bort, som var saaet i hans Hjerte.“

Men haad er her at gøre? Høem føler ikke, at det er meget lettere at paapege Onderne og Mængderne end at afsørge dem. Og dog maa vi slet ikke foragte lægge Hænderne i Sjælden.

Lad os holde os til Billedet, som Jesus peger paa for os. Ageren skal frede os, maaske i d h e g n e s, og den skal dyrkes og plejes.

Det gælder særlig om, at de i Hjernet stille Luft og inden det Høen kan vokse op i Gudsriget med en vaagen og om Samvittighed over for Gud og hans Ord.

Det hedder i Vignelsen, at Sønden her vokste snart op, fordi den ikke havde dyb Jord, og i Ublæggelsen siges der, at det er saadanne, som naar de hører Ordet, anammer det med Glæde, men har ikke Rod i sig.

Det er vist ikke saa meget som at d h e d e n v i s t a l t æ n t e p a a h o s d i s s e Mennesker, som det er O v e r s l a d i s k h e d e n . De er modtagelige, anammer endog Ordet med Glæde, og det kommer i Vækst. Men der er ingen Dybde, det hele er paa Overfladen hos dem.

Men hvordan skal saadan Overfladighed forhindres, hvordan skal der blive Dybde hos disse Mennesker? Det synes, som det er særlig Dyrkning, her behøves. Dem, vi her har med at gøre, er ikke blesne ligegyldige for Ordet som de forrige. Men Udvaldet bliver dog det samme: Ordet bliver uden Frugt.

Men hvordan skal saadan Overfladighed forhindres, hvordan skal der blive Dybde hos disse Mennesker? Det synes, som det er særlig Dyrkning, her behøves. Dem, vi her har med at gøre, er ikke blesne ligegyldige for Ordet som de forrige. Men Udvaldet bliver dog det samme: Ordet bliver uden Frugt.

Saa er der Torneageren. Hvordan bliver Barnehjertet til en Torneager? Ogsaa her vil vi holde os strengt til Vignelsens Ord. „Tornene vokste op med og tvakle det.“ Det underforstaaes at den gode Sød, men Tornene vokste op med og tvakle den.

Særlig her ligger det saa saare nær at sige, at saadan er Barnehjertet da ikke. Det sender ikke til Ver-

dens Belysninger eller Rigdoms Forsørelse, ej heller til Væbthier. Men hvordan gaar det saa til, at de Hjerte, der var god Sædejord, bliver til en Torneager, hoor Guds Sød tvakles og ingen Frugt bærer?

Det Spørgsmaal er ikke nær saa let at svare paa, som det er at paapege, at der er mange Mennesker, der ligner Torneageren. Smidderid — Væbthier er vistnok det, der først begynder at gro omtaap med den gode Sød. Og Væbthierens Vej leder ofte ind i Belysningens omkring Væbthier og Belysningens, der bliver let udført for Rigdommens Forsørelse. Paulus stod i sin Tid, at „de, som vilde vorde rige, falde i Fritelse og Snare og mange daarlige og stadelige Begæringer, som nedfante Menneskene i Odelæggelse og Fordærvelse; thi Pengegerlighed er en Rod til alt ondt.“

Det allerfjæreste Raad imod disse Torne, baade Belysningens, Rigdoms-Forsørelsens og Væbthierens Torne, er sikkert enfoldig Tro og Tillid til Herren og Glæden i ham.

Det var ikke Tanken videre at standse ved Betragtning af den „gode Jord“; thi i den gode Jord bæret den gode Sød Frugt, og derfor er hele Hovedsagen jo at saa god Jord at saa i.

Det var ved vort Præstemøde her i Blair, at den her behandlede Tanke kom frem. Spørgsmaalet, der drøftedes, var: Betingelserne for, at vor Forlyndelse kan blive til Væbthier, og da saa det jo snubstende nær at tænke paa, at Guds Ords Sød bærer Frugt i den gode Jord, hvorfor en af Hovedbetingelserne for, at vor Forlyndelse kan bære Frugt eller blive til Væbthier, er, at den falder i god Jord.

Det andet paa dette Billede, som gjorde et dybt Indtryk paa mig, var den Maade, hvorpaa Mr. Sargent fremstillede Kristi Person og den faldne Menneskeslag som en Enghed paa Korset. Hin er noget til Planten, og disse, Adam og Eva, snorede til Korset af en fra Jesu Side vældende Blodstrøm.

Det tredje paa dette Billede, som betog mig, var Guds Forhold til Scenen paa Korset. Mr. Sargentis fremstilling af Treenheden er overordentlig velsigtelig. Han prøver ikke, som Kristus, at fremstille de tre Personers Ansigtstræk. Der er tre Individuer med bestemt Igedannede, intelligente og manlige Ansigter. Naar man betragter dem, kan man herved antage dem for unge eller gamle, men de udtrykker Alder, Styrke og Majestæt. De tre Skikkelser er indhyllede i een mørkersød Rappe, og paa dens gyldne Rand er Ordet: „Sanctus! Sanctus! (hellig! hellig!) heligtet mangfoldige Gange. Den Hellighed, Intelligens Styrke og dybe No, som det hele udtrykker, er hellig, næsten blændende. Jeg følte, da jeg bestuede det, at Treenheden herken er utænkelig eller umulig, men dog mystisk. Jeg kom til at tænke paa Kunstneren, og det faldt mig ind, at han jo selv er en Treenhed. Hvis jeg skulde møde ham, naar han gaar ud af

til Kristus gaa sig Udslag i at bygge herlige Domkirker, stride under Muffet og male skønne Billeder til hans Ære. Mange af Middelalderens Billeder fremstillede dog alligevel opfyldte Vildfarelser, og det var især rædsomt paa en saadan Tid, hoor Billederne næsten var Foltens eneste Bibel.

Et Billede, som taler til Hjertet gennem Fantasiens er en Magt, enten i det onde eller det godes Tjeneste. Daarlige Billeder foragter, medens gode opløfter og inspirerer.

Det første, som gjorde Indtryk paa mig, da jeg betragtede Mr. Sargentis Billede, var dets modbydelige Replikationer. En, som ikke med Mandens Dje, eller i det mindste med Kunstnerens dybfisnende Ørneblik, kan gennemtrænge Skrel, vil uvilkaarlig udbrude: „Men det er jo stræktelig!“ — En løst grundtvigtig Præst, Unitar eller hvitensfombest anden Dillitantprædikatant kunde sikkerlig deri finde et pasføende Thema om den fordommende Effekt, som Korsets Prædiken gjør paa Menneskehoben.

Det andet paa dette Billede, som gjorde et dybt Indtryk paa mig, var den Maade, hvorpaa Mr. Sargent fremstillede Kristi Person og den faldne Menneskeslag som en Enghed paa Korset. Hin er noget til Planten, og disse, Adam og Eva, snorede til Korset af en fra Jesu Side vældende Blodstrøm.

Det tredje paa dette Billede, som betog mig, var Guds Forhold til Scenen paa Korset. Mr. Sargentis fremstilling af Treenheden er overordentlig velsigtelig. Han prøver ikke, som Kristus, at fremstille de tre Personers Ansigtstræk. Der er tre Individuer med bestemt Igedannede, intelligente og manlige Ansigter. Naar man betragter dem, kan man herved antage dem for unge eller gamle, men de udtrykker Alder, Styrke og Majestæt. De tre Skikkelser er indhyllede i een mørkersød Rappe, og paa dens gyldne Rand er Ordet: „Sanctus! Sanctus! (hellig! hellig!) heligtet mangfoldige Gange.

Det tredje paa dette Billede, som betog mig, var Guds Forhold til Scenen paa Korset. Mr. Sargentis fremstilling af Treenheden er overordentlig velsigtelig. Han prøver ikke, som Kristus, at fremstille de tre Personers Ansigtstræk. Der er tre Individuer med bestemt Igedannede, intelligente og manlige Ansigter. Naar man betragter dem, kan man herved antage dem for unge eller gamle, men de udtrykker Alder, Styrke og Majestæt.

Det tredje paa dette Billede, som betog mig, var Guds Forhold til Scenen paa Korset. Mr. Sargentis fremstilling af Treenheden er overordentlig velsigtelig. Han prøver ikke, som Kristus, at fremstille de tre Personers Ansigtstræk. Der er tre Individuer med bestemt Igedannede, intelligente og manlige Ansigter.

Det tredje paa dette Billede, som betog mig, var Guds Forhold til Scenen paa Korset. Mr. Sargentis fremstilling af Treenheden er overordentlig velsigtelig. Han prøver ikke, som Kristus, at fremstille de tre Personers Ansigtstræk. Der er tre Individuer med bestemt Igedannede, intelligente og manlige Ansigter.

Det tredje paa dette Billede, som betog mig, var Guds Forhold til Scenen paa Korset. Mr. Sargentis fremstilling af Treenheden er overordentlig velsigtelig. Han prøver ikke, som Kristus, at fremstille de tre Personers Ansigtstræk. Der er tre Individuer med bestemt Igedannede, intelligente og manlige Ansigter.

„Librariet“, og en Ven vilde sige til mig: „Der gaar Mr. Sargent!“ — da vilde denne mene den fysiske Sargent, og jeg vilde tun have lagt Maarte til Kunstnerens Begeme. Hvis jeg skulde læse en Artikel fra hans Pen i et Tidsskrift, da vilde jeg ligeledes sige: „Der er Mr. Sargent!“ — og jeg vilde mene den intellektuelle Sargent. Naar jeg tilsidst betragter hans Kunstværk, ser jeg oprullet for mit Øje den Kædsgering, at Mr. Sargent er ogsaa en aandelig Personlighed, men dog tun en Person.

Den midterste Figur, som forestiller Faderen, holder Jorden i sin højre Haand. Paa Klodens Runding er Kristi Kors plantet. Verdens Histories største Begivenhed er i Guds Døne Jesu Korsførelse paa Sjenen uden for Porten. Gølgathas Top hæver sig over alle Historiens andre Kædsgeringer.

Helligaandens Gerning er afbildet i syv blændende Duer, som ogsaa er Symboler paa hans Naturs og Gernings fuldkomnethed. Han er en Handlingens Gud. Kristi vældige Gerning paa Korset er selvsagt Billedets Midtpunkt. Kort sagt: vi ser hele den hellige Trehelighed: hoor Person paa sin Maade, deltagende i den fortabte Sælvis Gensalvning.

Den fjerde Ting, som jeg vil nævne, er den mest slaaende paa hele Billedet. Adam og Eva, hver med et guldbent Væger, udtrækker Hænderne for at opsnage det Blod, som flyder fra Frelserens Saar. Det Liv, som vi ved Jesu Dødsstrid kan blive delagtiggjorte i, kan næppe fremstilles paa en skønnere Maade.

Der er her i Verden en Ophøjelse af Kristi Liv, som ignorerer hans Død. Fortligte med Gud ved hans Død er vi frelst ved hans Liv. Livet kommer tun gennem Døden. „Den som tror Sønnen, har Livet“. Dette kan fortolkes med Ordet: „Se, det Guds Lam, som bær al Verdens Synd!“ Vore Sjæle kan ikke begynde at leve det evige Liv, før Synden i os har faaet Banefaar.

Five bleeding wounds he bears, Received on Calvary; They pour effectual praise, And strangely speak for me! „Forgive him, oh forgive!“ — they cry! Let not the ransomed sinner die!

Til sidst har Mr. Sargent afbildet Kirstens Mission. To stærke Engle bærer i Hænderne Korset med den opspjæede Kirke, sammenbundet ved Blodbandet med Adam og Eva. Man kommer uvilkaarlig til at tænke paa Ordene: „Gaar ud i Verden og forkynd Evangeliet for alle Nationer!“ Det er Guds Villie, at Ordet om den Korsførelse skal bringes til alle Mennesker i Verden, og vi skal være hans Herolde.

Den fuldkomne Sejr over Synden er fremstillet saaledes: En Slange ligger sammenrullet under Frelserens blodige Fødder, gennemboeret af Spigret fra hans Kors. Den samme Slange har slynget sin Hale om Adams Fødder; derved mindes vi om, at Sejren over Synden og den gamle Slange, kaldet Djevelen, sker tun ved Korset. Vi „sejrer ved Lammets Blod“, og „Avindens Sød skal knuse Slangens Hoved!“ — Viden er forhaanden, da alle Ting skal lægges under den korsførelse og igen opstandne Herres Fødder.

William Booth i København.

Efter „Ar. Dgbl.“ af 1. Febr. Et Interview af Generalen.

Hos Kommandør Sawton i Nafbeck Alle modtoges vi af en Del højere danske og engelske Officerer, der lidt efter førte Præsens Repræsentanter ind til Generalen, som opholdt sig alene i et tilslødet Værelse.

Kommandyren præsenterede Generalen og Generalen begyndte med at sige, at han haabede, „the men of the press“ vilde stride Sandheden om ham, hoorpaa han begyndte at fortælle.

Først nogle Bemærkninger om et forbigaaende Splittelse inden for Hærens Arbejde, som var naturlig, „da der altid vilde findes Individuer, som havde afvigende Mening om Enteligheder.“ — Men det er tun et forbigaaende Fænomen.

Dernæst om Hærens Selvmordsbureau, som aabnedes i London for en Maanedes Tid siden, og som allerede har haft forbindelse med 500 Kandidater, hooraf det er lykkedes at bringe mange uflygtelige paa ret Ret igen.

„Der er vel ogsaa nogle, som trakter Væbthier paa os, men det er da vor Opgave at slette mellem foregiden og virkelig Rod.“

„Dette Bureau er tun en Del af min store Ide om et stort Centrabureau for uflygtelige og bennelsøe Individuer, som der kunde finde en i deres private Liv uinteresseret Hjælp — ja det er vanskeligt at sige, hvad jeg mener.“

Men De forskaar nok, at siden vi har affattet Strikistolen, gaar der uflygtelig megen aandelig og rimelig Rod omkring iblandt os uden at kunne blive lettet, fordi ingen tør betro sig til nogen.“

Om Emigrationens udvalgte Generalen bl. a.: „Vi agter at blive for de fattige, hoor Coots Refserebureau er for de rige. — Mange fattige og hjælpeløse Mennesker tør ikke rejse ud, samt de kunde saa det bedre i det fremmede. Men naar de saa at sige rejser under min Paraph, saa følger de sig trygge.“

Forøvrigt har jeg en Plan for om en Koloni i Sudafrica, som, hvis den bliver bragt til Virkelighed bliver det største Koloniseringsforetagende, Verden har set, siden Jordanne drog ind i Kanaan's Land — — — ”

Møde i Koncertsalen. Under mærkelige Former kan „Frelsens Hør“ træde frem — dem

Zulestjernen 1906.

De, som endnu ikke har faaet Zulestjernen for 1906 kan nu saa den fra

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Danish Life in Town and Country.

Opmærksomheden henledes paa denne hyppertige Bog for vor danske Ungdom. Det vil være en passende Gave for Forældre at give deres Børn, om Børnene ønsker at læse om deres Forældres Fødsland paa Engelt. Bogen er paa 266 Sider, fint udstyret med mange Illustrationer og elegant indbundet. Prisen er netto \$1,30 frit tilsendt.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Verdenshistoriske Smaaafskrifter

af Professor E. B. Thirge. 3 kortfattede Fremstillinger. Indhold: 1) Irlands Historie. 2) Ruslands Historie. 3) Grundlæggelsen af de nordamerikaniske Fristater og den indre Kamp om Slaveriet. 4) Det tyeste Riges Historie. 5) Den sidste franske Republik's Historie. 6) Det britiske Verdenskrigs Danneelse. 7) Chyprens Historie. Disse verdenshistoriske Traktet er ikke tørre Fakta og Tal, men interessante, velkønnede Fortællinger af Verdenshistorien. Enhver, som hndet Historie, vil læse dem med stor Interesse. Over 500 Sider laft. Godt indb. koster \$1.20.

Dan. Luth. Publ. House, Blair — Nebr.